

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Lucií Vítkovou, v právní věci

žalobce: **Ing. Z. B.** narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupeného Mgr. Pavlem Chráskou, advokátem,
se sídlem Ohradské náměstí 1621/5, 155 00 Praha 5

proti

žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR**, IČ 00025429
se sídlem v Praze 2, Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových,
se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 – Nové Město

o zaplacení 226 959 068 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Zamítá se žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku 226, 959. 068 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,5% ročně z této částky od 20. 8. 2018 do zaplacení.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 1.200 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal po žalované zaplacení shora uvedené částky s příslušenstvím, sestávající se z ušlého zisku ve výši 226, 729, 068 Kč a částky 230.000 Kč jako zadostiučinění za nemajetkovou újmu z titulu nepřiměřené délky řízení vedeného před Obvodním soudem pro Prahu 5 pod sp. zn. [REDAKCE] a u Obvodního soudu pro Prahu 3 pod sp. zn. [REDAKCE]. Žalobce uváděl specifika prvního z namítaných řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 5, kdy podal již 18. 4. 2005 proti Pozemkovému fondu ČR jako žalovanému žalobu na nahrazení projevu vůle, kterou se domáhal toho, aby byl Pozemkový fond povinen uzavřít s žalobcem smlouvu o bezúplatném převodu nemovitostí, které mu dobrovolně nevydal, ačkoli k tomu byl podle zákona povinen. Žalobce uváděl specifika projednávaného řízení, úkony účastníků a soudu, když řízení skončilo dle žalobce po 10 a půl letech od podání žaloby, kdy se žalobce domohl převodu maličké části požadovaných pozemků z restitučních nároků, neboť většina požadovaných pozemků byla postupně převedena na někoho jiného. Následně žalobce uváděl, že byl nucen zvolit další postup ohledně zbývajících restitučních nároků, když již zjistil, že nejsou k dispozici ucelené pozemky, které by mohly být náhradou za nevydané pozemky v rámci restituce, domáhal se uspokojení svého nároku peněžitou náhradou, když zahájil dne 12. 4. 2016 u Obvodního soudu pro Prahu 3 žalobu, kterou se domáhal zaplacení peněžité náhrady za v restituci nevydané pozemky ve výši 197, 187, 557 Kč s příslušenstvím. Ve věci bylo rozhodnuto rozsudkem soudu I. stupně dne 3. 3. 2017, kterým žalobci za část nevrácených pozemků soud přiznal náhradu ve výši 44, 083, 680 Kč, rozsudek soudu I. stupně byl potvrzen rozsudkem odvolacího soudu, Městského soudu v Praze, dne 8. 12. 2017. Žalobce uváděl celkovou délku řízení ve věci restitučních nároků 12 a půl let, když obě řízení považoval za jeden celek s tím, že se domohl v soudních řízeních převodu restituční náhrady ve formě pozemků v rozsahu 2 - 3% oproti tomu, co požadoval ve svém restitučním nároku, a s ohledem na skutečnost, že následně již nebyly vhodné náhradní pozemky k dispozici, musel se domáhat v rozsahu části nevrácených pozemků peněžité náhrady, která mu byla soudem ve shora uvedené výši vyplacena. Ve věci žalobce spatřoval nesprávný úřední postup spočívající ve značných a vleklých průtahách, srovnával svůj případ s případem vedeným proti jiné osobě u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. [REDAKCE], žalobce Č. [REDAKCE], jehož věc byla dle žalobce rozhodnuta dříve, ve standardní lhůtě 1 a půl roku po podání žaloby, který následně obdržel na základě rozhodnutí ve věci pozemky, kterých se taktéž žalobce domáhal. Žalobce žádal náhradu ušlého zisku, který vyčíslil v částce 226, 729, 068 Kč, jako rozdíl zjištěné ceny nevydaných pozemků, kterých se žalobce domáhal v původním řízení v H. [REDAKCE], které následně zjistil, že byly prodány za cenu odpovídající ceně 9 554,50 Kč/1m², tedy ve výši 270, 812, 748 Kč, když od tohoto odečetl plnění poskytnuté soudem 44, 083, 680 Kč a domáhal se rozdílu majetkové hodnoty, které by dle jeho tvrzení při pravidelném běhu věci (kdyby soudy postupovaly správně a včas vydaly svá zákonná rozhodnutí) žalobce obdržel. Uváděl, že průtahy v soudním řízení pak přišel o reálně dosažitelný prospěch, který vyčíslil na shora uvedenou částku. Dále žádal náhradu zadostiučinění za nemajetkovou újmu z titulu nesprávného úředního postupu za celkově 12 let a 8 měsíců společné délky obou řízení, která spojoval, bral je jako jeden celek, když vyčíslil, jak k této částce dospěl. Žalobce v rámci svého podání pak přiznal, že v řízení o peněžité náhradě za jeho restituční nároky žádal částku nižší, než kterou žádá aktuálně v předmětném uplatnění nároku na náhradu škody po žalované, neboť jednak neznal aktuální tržní hodnotu a jednak pro peněžitou náhradu není tržní hodnota pozemku rozhodující. Poukazoval na skutečnost, že byt' byl vydán rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5, který žalobci právě předmětné pozemky, tedy nevydané pozemky v H. [REDAKCE], přiznával, rozsudek musel být zrušen, protože

pozemky byly v mezidobí vydány někomu jinému. Svůj nárok žalobce u žalované předběžně uplatnil 19. 2. 2018, na nároky hrazeno nebylo.

2. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby v plném rozsahu, nespornou skutečností učinila uplatnění nároku žalobce u žalované jako nároku z titulu nesprávného úředního postupu v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. [REDAKCE] a u Obvodního soudu pro Prahu 3 pod sp. zn. [REDAKCE] ve výši ušlého zisku 226, 729, 068 Kč a zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 230.000 Kč. Žalovaná dále učinila nesporným, že stanoviskem ze dne 11. 7. 2018 žádosti žalobce nevyhověla. Pokud jde o uplatněné nároky, žalovaná vznesla námitku promlčení nároku na náhradu nemajetkové újmy za řízení u Obvodního soudu pro Prahu 5 a námitku promlčení ve vztahu k nároku na náhradu ušlého zisku. Pokud jde o předmětné první řízení, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. [REDAKCE], žalovaná shrnula průběh daného řízení s tím, že řízení trvalo od 18. 4. 2005 do 6. 9. 2016, kdy bylo odmítnuto dovolání žalované, s ohledem na následné uplatnění nároku žalobce u žalované předběžně až dne 19. 2. 2018 (žádosti z téhož dne) žalovaná sporovala nárok na náhradu zadostiučinění za nepřiměřenou délku. Uváděla, že nelze přisvědčit skutečností tvrzeným v žalobě, že obě namítaná řízení mají být posuzována dohromady jako jedno řízení. Pokud jde o nárok na náhradu nemajetkové újmy za nepřiměřenou délku řízení následujícího, vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 3 pod sp. zn. [REDAKCE] žalovaná v době podání vyjádření uváděla, že řízení dosud trvá, prozatím je činí 2 roky a 3 měsíce. Pro absenci jakýchkoliv průtahů a nepřiměřené délky proto neshledala odpovědnostní titul, uváděla skutkovou a právní složitost věci s tím, že délku shledávala přiměřenou. K nároku na ušlý zisk se žalovaná vyjadřovala taktéž v tom ohledu, že tento nelze považovat za důvodný. Pokud jde o existenci výše ušlého zisku, žalovaná poukazovala na dobu, kdy se poškozený, tedy žalobce, dozvěděl o ušlém zisku, a kdo za něj odpovídá, když neshledala správným závěr ohledně povědomosti žalobce o vzniku ušlého zisku až z pravomocného skončení řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 3 sp. zn. [REDAKCE] dne 8. 12. 2017. Poukazovala na výši ušlého zisku, který žalobce aktuálně požaduje, a která je podstatně vyšší než částka požadovaná jako finanční náhrada za pozemky v katastrálním území [REDAKCE] dříve [REDAKCE]. Dle žalované žalobce nikterak neprokázal, že by namítané pozemky skutečně do svého vlastnictví nabyl, když finanční náhrada je dle zákona o půdě až formou subsidiární, po navrácení původního pozemku poskytnutí náhrad jinými pozemky. Nárok na náhradu škody, resp. ušlého zisku potom považovala za promlčený, když tento beze vší pochybnosti nastal přede dnem 19. 2. 2015, taktéž poukazovala na přetržení příčinné souvislosti, když konstrukce žalobce ohledně vzniku ušlého zisku, byla postavena na skutečnosti ohledně průtahového řízení, žalobce však neuvedl datum, kdy by průtahové řízení skončit mělo. Náhodné zjištění žalobce, že určité pozemky byly převedeny za cenu uvedenou v žalobních tvrzeních, pak nemůže naplňovat vznik ušlého zisku tak, jak jej žalobce vypočítal a po žalované žádal. Uváděla navíc, že se jedná o zcela jiné pozemky, než o kterých žalobce vedl řízení. Ze všech shora uvedených důvodů proto žádala žalovaná žalobu v plném rozsahu zamítnout.
3. Mezi účastníky bylo učiněno nesporným uplatnění nároku žalobcem u žalované 19. 2. 2018 podle zákona č. 82/98 Sb., z titulu nesprávných úředních postupů v řízeních vedených u Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. [REDAKCE] a u Obvodního soudu pro Prahu 3 pod sp. zn. [REDAKCE] a dále nevyhovění nárokům ze strany žalované stanoviskem z 11. 7. 2018.
4. Mezi účastníky zůstala sporná námitka promlčení vznesená žalovanou co do nároku na náhradu nemajetkové újmy z řízení vedeného před Obvodním soudem pro Prahu 5, co do požadavku na ušlý zisk, a dále oprávněnost nároků žádaných žalobou při kumulativním splnění podmínek zákona č. 82/98 Sb. Ke sporným nárokům soud

prováděl dokazování listinnými důkazy, ze kterých má za prokázány následující skutečnosti.

5. Z podstatného obsahu spisu Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. [REDAKCE] má soud za zjištěny následující úkony účastníků a soudu:

Žaloba byla podána 18.4. 2005 PhDr. V [REDAKCE] B [REDAKCE] proti Pozemkovému fondu ČR o vydání náhradních pozemků. 25.4. 2005 byl žalovaný vyzván k vyjádření se k žalobě. 20.5. 2005 byl vydán návrh na vydání předběžného opatření od žalobkyně. Usnesením z 24.5. 2005 byl zamítnut návrh na předběžné opatření s právní mocí 14.6. 2005. Usnesením z 22.6. 2005 bylo rozhodnuto o vrácení jistoty po právní moci usnesení. Následovalo vyjádření žalovaného k žalobě 19.7. 2005. 19.7. 2005 byl dále podán návrh na vstup vedlejšího účastníka na straně žalované, konkrétně obce hl. m. Prahy. Následovala výzva k vrácení jistoty z 27.7. 2005 a dále další návrh na vstup účastníků, tentokrát na straně žalobce Ing. B [REDAKCE] z 28.7. 2005, pokud jde o záměnu účastníků a dále taktéž učiněn souhlas tohoto účastníka se svým vstupem do řízení. Usnesením z 11.8. 2005 bylo vyhověno návrhu na vstup účastníka do řízení, respektive záměnu, právní moci nabylo rozhodnutí 30.9. 2005. Následovalo vyjádření hl. m. Prahy z 7.9. 2005 s tím, že má zájem vystupovat jako vedlejší účastník a doplnění plné moci z 25.10. 2005. Referátem z 27.10. 2005 bylo nařízeno ústní jednání na 3.1. 2006, 14.12. 2005 došel návrh na vstup účastníka na místo žalobce, opět zpět V [REDAKCE] B [REDAKCE] s ohledem na odstoupení od smlouvy o postoupení pohledávky. Ústní jednání nařízené na 28.2. 2006 bylo odročeno s ohledem na záměnu účastníků. Usnesením z 14.12. 2005 bylo rozhodnuto o záměně účastníků na straně žalobce, následovala žádost o odročení ústního jednání od žalobkyně 22.12. 2005. Ústní jednání bylo odročeno na 7.3. 2006, následovalo odvolání žalovaného do usnesení 30.12. 2005 a sdělení o vypovězení plné moci advokátovi žalobkyně 16.1. 2006 a založena plná moc nová. Usnesením Městského soudu v Praze z 27.1. 2006 bylo změněno usnesení soudu I. stupně tak, že se návrh na vstup V [REDAKCE] B [REDAKCE] zamítá. Následovalo doplnění vyjádření žalovaného 6.3. 2006. Ústní jednání bylo konáno 7.3. 2006, byly provedeny listinné důkazy a dána výzva podle ust. § 118a o.s.ř. a následně jednání odročeno na 7.5. 2006. Následně byl podán návrh na změnu žalobního petitu 4.4. 2006. Poté byl přeposlán účastníkům. 25.4. 2006 došlo vyjádření žalovaného ke změně petitu. 27.4. 2006 vyjádření vedlejšího účastníka na straně žalovaného ke změně petitu. 28.4. 2006 byl podán návrh na vstup Ing. B [REDAKCE] do řízení a dále návrh na spojení řízení se sp. zn. [REDAKCE] Usnesením z 4.5. 2006 bylo rozhodnuto o nespojení řízení. 12.5. 2006 sdělení o další úpravě žalobního petitu žalobcem. 12.6. 2006 byla podána výzva na žalobce k doručení aktuálního znění petitu. 15.6. 2006 bylo žádostí žádáno prodloužení lhůty k vypracování konečného znění petitu od zástupkyně žalobkyně, vyjádření vedlejšího účastníka ve věci došlo 26.6. 2006. Usnesením z 12.6.2006 byla spojena řízení ve věci [REDAKCE] a [REDAKCE] ke společnému řízení s právní mocí 30.6. 2006. 26.7. 2006 usnesením byla částečně vyloučena k samotnému projednání část řízení. Vyjádření žalobce k úpravě žalobního petitu došlo 22.8. 2006. Usnesením z 1.9. 2006 došlo k částečnému vyloučení řízení k samostatnému projednání pokud jde o převod náhradních pozemků v hodnotě 5,421.060 Kč a dále byla dána výzva na žalobce k doplnění změny žaloby o uvedení konkrétního žalobního petitu. Usnesením z 21.9. 2006 byla připuštěna změna žalobního petitu. Ústní jednání bylo nařízeno na 19.12. 2006 referátem z 18.10. 2006. Doplnění vyjádření žalovaného soudu došlo 15.12. 2006, následně byly doručovány znalecké posudky. Ústní jednání bylo odročeno na 25.4. 2007, následoval návrh na změnu žalobního petitu, 18.4. 2007. Ústní jednání bylo konáno pak 25.4. 2007 došlo k částečnému zpětvzetí žaloby a následně ústní jednání odročováno na 10.7. 2007 z důvodu zjištění procesního stanoviska vedlejšího účastníka k tomuto procesnímu návrhu. Usnesením z 26.4.2007 byla dána výzva na vedlejšího účastníka k vyjádření se

k částečnému zpětvzetí. 4.5. 2007 došel návrh na změnu žalobního petitu od žalobce. 4.5. 2007 soud urgoval žalovaného a vedlejšího účastníka k vyjádření se k částečnému zpětvzetí žaloby. Souhlas s tímto částečným zpětvzetím soud obdržel 7.5. 2007 a další souhlas byl vysloven 21.5. 2007. Vyjádření vedlejšího účastníka dále bylo podáno 4.6. 2007. Ústní jednání bylo konáno 10.7. 2007, kdy žalobce uvedl, že trvá na změně žalobního petitu a do jednoho týdne zašle žalobní petit nový a dále byl soudem uveden předběžný právní názor o nemožnosti výběru konkrétního pozemku oprávněném a o postupu při poskytování náhradních pozemků, následně jednání bylo odročováno na 26.9. 2007. V mezičase došlo vyjádření žalobce 9.8. 2007 s tím, že trvá nakonec na svém původním petitu. Ústní jednání bylo předročováno na 21.11. 2007 z důvodu žádosti žalobce, která byla soudu doručena 24.9. 2007. Ústní jednání bylo konáno 21.11. 2007, kdy bylo částečně řízení zastaveno, připuštěna změna žalobního petitu a provedeny listinné důkazy a taktéž předneseny závěrečné návrhy. Jednání bylo odročeno za účelem vyhlášení rozhodnutí na 30.11. 30.11. 2007 byl vyhlášen ve věci rozsudek, jímž byla pod výrokem I. zamítnuta žaloba a pod výroky II. až III. rozhodováno o náhradě nákladů řízení. Následovalo odvolání žalobce 21.1. 2008 do předmětného rozhodnutí. Usnesením z 8.2.2008 byly odstraňovány vady podaného odvolání. Zástupce žalobce žádal o prodloužení lhůty k doplnění odvolání 27.2. 2008, odůvodnění odvolání došlo soudu 7.3. 2008. Následovalo vyjádření vedlejšího účastníka k odvolání 26.3. 2008 a předkládací zprávou z 2.4. 2008 byla věc předložena Městskému soudu v Praze. Odvolací jednání bylo stanoveno na 17.6. 2008, v mezičase došla výpověď plné moci zástupce žalobce 14.5. 2008 a bylo učiněno podání žalobce z 6.6. 2008. Doplnění odůvodnění odvolání došlo soudu 9.6. 2008. Následovala omluva neúčasti žalovaného na jednání soudu z 9.6. 2008. Vyjádření žalovaného k doplnění odvolání soud obdržel 9.6. 2008 a následně bylo přeposíláno ostatním účastníkům. Ústní jednání u odvolacího soudu Městského soudu v Praze bylo konáno 17.6. 2008, kdy pod výrokem I. byl potvrzen rozsudek soudu I. stupně a pod výrokem II. rozhodováno o náhradě nákladů řízení. Ve věci bylo podáno včasné dovolání 1.10. 2008, následovalo doplnění odůvodnění dovolání 9.10. 2008 a vyjádření žalovaného k dovolání 4.11. 2008. Předkládací zprávou z 5.11. 2008 byla věc předložena Nejvyššímu soudu ČR, který ve věci rozhodl 10.9. 2009 rozsudkem, jímž výroky rozsudku soudu I. stupně a II. stupně zrušil a věc byla vrácena zpět soudu I. stupně k dalšímu řízení. Právní moci nabylo rozhodnutí 7.10. 2009. Usnesením z 30.11. 2009 byla činěna výzva dle ust. § 118a o.s.ř. pro žalovaného, na to reagoval žalovaný 11.1. 2010. Následovalo zaslání příloh ze strany žalovaného 14.1. 2010. Usnesením z 20.1. 2010 žalobce byl vyzván k doplnění skutkových tvrzení a úpravě žalobního návrhu. Následovala žádost o prodloužení lhůty 2.3. 2010 od žalobce. Doplnění tvrzení žalobce a změna žaloby soudu došla 23.3. 2010. Ústní jednání bylo nařízeno na 26.5. 2010 referátem z 30.3. 2010. Ve věci došlo vyjádření vedlejšího účastníka 10.5. 2010 a následovala změna žaloby 14.5. 2010. Doplnění sdělení žalovaného a vyjádření ve věci došlo soudu 12.5. 2010, dále byly zasílány přílohy žalovaným 18.5. 2010, které byly následně přeposílány ostatním účastníkům. Ústní jednání bylo konáno 26.5. 2010, následně odročeno na 7.9. 2010. Následovala žádost soudu o sdělení stavu vedlejšího řízení sp.zn. [REDAKCE] u Obvodního soudu pro Prahu 4, tento reagoval na výzvu dne 8.6.2010. Dále následovalo oznámení žalovaného 16.6. 2010. Dále replika žalobce a návrh na vydání předběžného opatření 7.7. 2010. Usnesením z 13.7. 2010 bylo nařízeno předběžné opatření. Právní moci nabylo rozhodnutí 6.8. 2010. Následně byly zakládány rozsudky Obvodního soudu pro Prahu 10 sp.zn. [REDAKCE] z 21.4. 2010 a protokol před Obvodním soudem pro Prahu 4 z 18.5. 2010 sp.zn. [REDAKCE] Usnesením z 7.9. 2010 bylo řízení přerušeno do skončení řízení vedeného před Obvodním soudem pro Prahu 4 sp.zn. [REDAKCE] právní moci nabylo rozhodnutí 20.4. 2011. Následoval návrh na zrušení předběžného opatření 5.10. 2010. Usnesením z 26.10. 2010 byl zamítnut návrh na zrušení předběžného opatření. Následovalo odvolání žalobce a následně

odvolání žalovaného. 25.10. 2010 a 9.11. 2010 vyjádření žalobce k odvolání žalovaného 15.12. 2010. Předkládací zprávou k Městskému soudu v Praze byl spis předkládán 16.12. 2010, ve věci podával vyjádření vedlejší účastník 13.1. 2011. Usnesením Městského soudu v Praze z 25.2. 2011 bylo potvrzeno usnesení soudu I. stupně o zamítnutí návrhu na zrušení předběžného opatření a téhož dne bylo vydáno usnesení, jímž bylo změněno usnesení o přerušení řízení tak, že řízení se nepřerušuje. Právní moci nabylo rozhodnutí 20.4. 2011 ve spojení s opravným usnesením ze dne 31.3. 2011. Následovalo doplnění odvolání žalovaného 7.4. 2011, změna žaloby z 7.6. 2011 a ve věci byl založen rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 sp.zn. [REDAKCE] ze dne 9.3. 2011. Následovala žádost žalobce o urychlení řízení 7.7. 2011. Usnesením z 19.7. 2011 byla připuštěna změna žalobního petitu. Vyjádření vedlejšího účastníka bylo podáno 29.7. 2011, dále vyjádření žalovaného ke změně žaloby 19.10. 2011. Ústní jednání ve věci bylo konáno 2.11. 2011, byly provedeny listinné důkazy a následně jednání odročeno na 15.2. 2012. Následoval návrh na provedení důkazů od zástupce žalobce 27.12. 2011, ve věci byl založen rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 sp.zn. [REDAKCE] ze dne 30.7. 2011. Usnesením z 16.1. 2012 bylo zrušeno předběžné opatření. Právní moci nabylo rozhodnutí 7.2. 2012. Následovala změna žaloby od žalobce 27.1. 2012, odvolání žalobce 7.2. 2012 a oprava změny žaloby 13.2. 2012. V rámci ústního jednání konaného 15.2. 2012 byl ve věci vyhlášen rozsudek. Pod výrokem I. bylo rozhodnuto o uzavření smlouvy, dále následovalo odvolání žalovaného z 27.3. 2012 a odvolání vedlejšího účastníka 27.3. 2012. Odvolatelé byli vyzýváni k zaplacení soudního poplatku 4.4. 2012, následovalo sdělení vedlejšího účastníka č. 2 o vstupu do řízení Ing. Z [REDAKCE] Č [REDAKCE] a námitka místní příslušnosti soudu z 17.4. 2012. Vyjádření žalobce k odvolání žalovaného a vedlejšího účastníka bylo podáno 2.5. 2015 a následně bylo přeposíláno ostatním účastníkům. Druhé doplnění odvolání bylo doručeno 12.6. 2012 a založen rozsudek Obvodního soudu pro Prahu [REDAKCE] ze dne 23.1. 2012. Předkládací zprávou k Městskému soudu v Praze z 13.8. 2012 byla věc předložena odvolacímu soudu. Ústní jednání bylo nařízeno na 27.11. 2012. Následovalo vyjádření ke vstupu J [REDAKCE] B [REDAKCE] do řízení 10.10. 2012 a informace o existenci překážky věci pravomocně rozhodnuté 13.11. 2012. Ve věci bylo podáno vyjádření žalobce a vyjádření žalovaného 12.11. 2012. Následně taktéž požadováno přistoupení vedlejšího účastníka na straně žalovaného 22.11. 2012. Následovala žádost o odročení ústního jednání od žalovaného 22.11. 2012. Ve věci byl dále založen rozsudek Městského soudu v Praze jako soudu odvolacího ve věci [REDAKCE] ze dne 1.11. 2012, jímž byl částečně rozsudek soudu I. stupně potvrzen. 27.11. 2012 proběhlo odvolací jednání, které následně bylo odročeno na 6.12. 2012, následovalo vyjádření žalobce a usnesením z 6.12. 2012 byl zamítnuta námitka nedostatku místní příslušnosti soudu a odmítnut návrh na přerušení řízení. Ústní jednání bylo konáno 6.12. 2012, pod výrokem I. byl zrušen rozsudek soudu I. stupně, žaloba byla zamítnuta a pod výroky II. až V. rozhodováno o náhradě nákladů řízení. Do věci směřovalo včasné dovolání žalobce 6.2. 2013, 5.2. 2013 následovala žádost o zrušení předběžného opatření. Předkládací zprávou byla věc předložena Nejvyššímu soudu ČR 11.3. 2013. 10.5. 2013 byl podán návrh na zrušení předběžného opatření, 17.2. 2015 vyhlášen rozsudek Nejvyšším soudem ČR, kdy byl zrušen rozsudek soudu II. stupně a věc vrácena zpět Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení. Rozhodnutí nabylo právní moci 13.4. 2015. Následně byl rozsudek rozeslán 12.3. 2015 účastníkům řízení, ústní jednání u Městského soudu v Praze bylo nařízeno na 6.8. 2015. Následovala žádost o odročení ústního jednání od zástupce žalobce. Jednání bylo odročeno následně na 25.8. Následovaly návrhy na přistoupení dalšího účastníka na straně žalované 7.7. 2015 a návrhy od žalobce na doplnění dokazování 3.9. 2015. Usnesením Městského soudu v Praze z 16.9. 2015 nebyl připuštěn vedlejší účastník do řízení. Následovala výzva k předložení znaleckých posudků s doložkou podle § 127a o.s.ř. Ústní jednání bylo konání 29.10.2015. Následně předkládané závěrečné návrhy účastníků a v rámci jednání

konaného 12.11. 2015 vyhlášen rozsudek, pod výrokem I. byl změněn výrok rozsudku soudu I. stupně ve věci samé, žalobě bylo vyhověno a pod výroky II. až IV. rozhodováno o náhradě nákladů řízení. Následně byl podán podnět k opravě chyby 26.1. 2016 v rozsudku. Usnesením z 17.11. 2015 bylo přiznáno znalečné znalci. Dále následovalo dovolání žalovaného 15.3. 2016. Opravné usnesení do rozhodnutí bylo vydáno 6.4. 2016. Dovolání bylo přeposíláno ostatním účastníkům 2.6. 2016. Následovalo vyjádření žalobce k dovolání 13.6. 2016 a téhož dne byla vyhotovena předkládací zpráva k Nejvyššímu soudu ČR. Ten v rámci svého rozhodnutí usnesením sp. zn. [REDAKCE] dne 6.9. 2016 dovolání odmítl. Toto bylo následně přeposíláno a právní moci nabylo rozhodnutí 22.10. 2016.

6. Z podstatného obsahu spisu Obvodního soudu pro Prahu 3 sp. zn. [REDAKCE] má soud za prokázán následující průběh řízení:

12. 4. 2016 podaná žaloba Ing. B. [REDAKCE] proti České republice – Státnímu pozemkovému úřadu o poskytnutí peněžní náhrady podle zákona č. 229/1991 Sb., v částce 593 894 925 Kč s příslušenstvím, 26. 4. 2016 výzva žalovanému k vyjádření se k žalobě, následovala opětovná výzva na žalovaného 25. 5. 2016. Žalovaný žádal o prodloužení lhůty k vyjádření se k žalobě 7. 6. 2016, následně došlo k částečnému zpětvzetí žaloby 9. 6. 2016, když nově žalobce žádal částku 199 187 557 Kč s příslušenstvím. Následovala žádost o prodloužení lhůty k vyjádření se k žalobě od žalovaného z 13. 6. 2016, následně vydání usnesení o částečném zastavení řízení z 15. 6. 2016. Vyjádření k žalobě došlo 14. 6. 2016, 27. 9. 2016 byla činěna výzva na žalovaného a následně nařízeno ústní jednání na 3. 11. 2016, referátem z 27. 9. 2016. Vyjádření žalovaného ve věci došlo 2. 11. 2016, následovala žádost o odročení ústního jednání od žalovaného 2. 11. 2016, jednání bylo odročeno na 16. 11. Následovala žádost o odročení od Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, který převzal zastoupení žalovaného 10. 11. 2016, které bylo vyhověno a jednání odročeno na 7. 12. 2016. V tomto termínu bylo ústní jednání konáno, provedeny listinné důkazy a následně odročeno na 16. 2. 2017. Následně byly založeny listinné důkazy od žalobce z 19. 12. 2016, vyjádření k žalobě 16. 1. 2017 a zaslání znaleckého posudku. 9. 2. 2017 byly provedeny návrhy na důkaz od žalobce, usnesením ze 14. 2. 2017 byl žalobce vyzván k doplnění stanoviska ke znaleckému posudku. 20. 2. 2017 došel přípis žalobce. Ústní jednání bylo konáno 23. 2. 2017, následně bylo odročeno za účelem vyhlášení rozhodnutí na 3. 3. 2017. V tomto termínu došlo k vyhlášení rozsudku – pod výrokem I. byla uložena povinnost k zaplacení žalobci částky 44 083 680 Kč s příslušenstvím, tedy bylo částečně žalobě co do této částky vyhověno, pod výrokem II. byla žaloba zamítnuta co do požadavku na zaplacení zbytku částky 155 103 877 Kč s příslušenstvím a pod výrokem III. rozhodováno o náhradě nákladů řízení. Následně byla prodloužena lhůta k vypracování rozhodnutí, ve věci bylo podáno odvolání žalovaného 12. 6. 2017 a dále odvolání žalobce 19. 6. 2017. Následovalo doplnění dovolání žalobce 28. 6. 2017 a předkládací zprávou z 10. 7. 2017 byla věc předložena odvolacímu soudu. Ústí jednání u odvolacího soudu bylo nařízeno na 27. 9. 2017, následovalo vyjádření k odvolání žalovaného 6. 9. 2017 a vyjádření k odvolání žalobce 25. 9. 2017. Ústí jednání bylo konáno 27. 9. 2017, následně odročeno na 1. 11. 2017. V mezidobě došlo vyjádření žalovaného. Další ústní jednání bylo tedy konáno 1. 11. 2017, následně odročeno za účelem vyhlášení rozsudku a 3. 11. 2017 došlo k vyhlášení rozhodnutí, kdy pod výrokem I. byl potvrzen rozsudek soudu I. stupně, pod výrokem II. byl změněn rozsudek I. stupně co do požadavku na úhradu nákladů řízení a pod výrokem III. určeny náklady odvolacího řízení. Právní moci nabylo rozhodnutí 8. 12. 2017. Ve věci bylo podáno dovolání žalovaného, následně vyjádření žalobce k dovolání z 1. 3. 2018, návrh na odklad právní moci a vykonatelnosti podaný žalovanou 28. 6. 2018, následovala výzva k odstranění průtahů ze strany žalobce 29. 6. 2018 adresovaná soudu. Předkládací zprávou z 30. 7.

2018 byla věc předložena Nejvyššímu soudu České republiky, spis byl nejprve vrácen bez věcného vyřízení 7. 9. 2018. Usnesením ze dne 10. 9. 2018 byli vyzýváni účastníci jednak žalobce k doložení plné moci pro svého advokáta a žalovaná k doložení oprávnění jednat jménem státu. Reakce žalobce došla soudu 21. 9. 2018 a reakce žalovaného 21. 9. 2018 a následně byl spis opětovně předložen Nejvyššímu soudu České republiky 5. 10. 2018. Věc aktuálně není pravomocně skončena.

7. Soud zamítl další návrhy na doplnění dokazování znaleckým posudkem za účelem stanovení tržní ceny pozemků, které měly být vydány, ale fakticky vydány nebyly, rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. [REDAKCE] ze dne 27. 10. 2010 s právní mocí 9. 9. 2011, znaleckým posudkem č. [REDAKCE] zpracovaným 16. 5. 2011 Ing. Lucíí Cihelkovou, kupní smlouvou mezi prodávajícím [REDAKCE] a kupujícím [REDAKCE] z 30. 10. 2017, ohledně prodeje pozemků parcelní číslo [REDAKCE], nacházející se v katastrálním území [REDAKCE] obec [REDAKCE], a to pro nadbytečnost, když s ohledem na právní posouzení věci lze na základě provedených důkazů ve věci rozhodnout a další provádění důkazů se jeví neekonomickým a nadbytečným.
8. Na základě provedeného dokazování soud činí tento závěr o skutkovém stavu věci:

Žalobce byl účastníkem dvou soudních řízení, první bylo zahájeno jeho právní předchůdkyní, PhDr. V. [REDAKCE] B. [REDAKCE] dne 18. 4. 2005 u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. [REDAKCE] o vydání náhradních pozemků proti Pozemkovému fondu České republiky, a ukončeno rozhodnutím dovolacího soudu, Nejvyššího soudu České republiky, o odmítnutí dovolání 22. 10. 2016. Žalobce do řízení vstoupil rozhodnutím 30. 9. 2005. Ve věci bylo rozhodováno o vydání předběžných opatření, návrhu na vstupu vedlejšího účastníka do řízení, o vrácení jistoty, o záměně účastníků, o změně žalobního petitu, o žádosti na spojení řízení, o vyloučení řízení k samostatnému projednání, o částečném zpětvzetí žaloby. Meritorně ve věci bylo rozhodováno opakovaně na třech stupních soudní soustavy, na dvou stupních soudní soustavy pak opakovaně o procesních návrzích. Ve věci nebyly shledány průtahy na straně soudu, řízení trvalo 11 let a 6 měsíců. V řízení vedeném před Obvodním soudem pro Prahu 3 byl pod sp. zn. [REDAKCE] žalobce účasten řízení od počátku dne 12. 4. 2016, kdy byla podána žaloba proti České republice, Státnímu pozemkovému úřadu o poskytnutí peněžité náhrady podle zákona č. 229/91 Sb., o zaplacení částky 593 894 925 Kč s příslušenstvím. Ve věci bylo rozhodováno procesně o částečném zpětvzetí žaloby, o prodloužení lhůty k vyjádření k žalobě, ve věci bylo dosud rozhodnuto meritorně na dvou stupních soudní soustavy a aktuálně je řízení vedeno u Nejvyššího soudu České republiky pro podané dovolání. Řízení dosud pravomocně skončeno není, aktuální délka činí 3 roky a 3 měsíce. Žalobce u žalované uplatnil 19. 2. 2018 své nároky na náhradu zadostiučinění za nepřiměřenou délku řízení shora uvedených, a taktéž svůj nárok na ušlý zisk. Žádosti žalobce nebylo stanoviskem žalované z 11. 7. 2018 vyhověno ani z části.
9. Podle § 1 odst. 1, zákona č. 82/98 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím, nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (dále jen "OdpŠk"), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
10. Podle § 5 písm. b), OdpŠk stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem.
11. Podle § 13 odst. 1 OdpŠk, stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu,

- nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon, nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Podle odstavce 2, právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.
12. Podle § 30 OdpŠk, náhrada ušlého zisku se poskytuje v prokázané výši.
 13. Podle § 31a OdpŠk, odst. 1, 2, 3, bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím, nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění, se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. V případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí, nebo § 22 odst. 1, věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k za a) celkové délce řízení, za b) složitosti řízení, za c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, za d) postupu orgánu veřejné moci během řízení a za e) významu předmětu řízení pro poškozeného.
 14. Podle § 32 odst. 1, 2, 3, OdpŠk, nárok na náhradu škody podle tohoto zákona se promlčí za 3 roky ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá. Je-li podmínkou pro uplatnění práva na náhradu škody zrušení rozhodnutí, běží promlčecí doba ode dne doručení (oznámení) zrušovacího rozhodnutí. Podle odst. 2, nejpozději se nárok promlčí za 10 let ode dne, kdy poškozenému bylo doručeno (oznámeno) nezákonné rozhodnutí, kterým byla způsobena škoda; to neplatí, jde-li o škodu na zdraví. Podle odst. 3, nárok na náhradu nemajetkové újmy podle tohoto zákona se promlčí za 6 měsíců ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o vzniklé nemajetkové újmě, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy nastala právní skutečnost, se kterou je vznik nemajetkové újmy spojen. Vznikla-li nemajetková újma nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty 2, a 3., nebo § 22 odst. 1 věty 2 a 3, neskončí promlčecí doba dříve než za 6 měsíců od skončení řízení, v němž k tomuto nesprávnému úřednímu postupu došlo.
 15. Na základě provedeného dokazování soud po právní stránce posoudil danou věc dle ustanovení § 1 odst. 1, § 5 písm. b), § 13, § 30, § 31a a § 32 OdpŠk, za situace, kdy bylo mezi účastníky učiněno nesporným, že žalobce řádně své nároky na náhradu ušlého zisku a taktéž přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu z titulu nesprávného úředního postupu z řízení vedeného před Obvodním soudem pro Prahu 5 pod sp. zn. [REDAKCE] a řízení vedeného před Obvodním soudem pro Prahu 3 pod sp. zn. [REDAKCE] řádně předběžně u žalované uplatnil dle ustanovení dle § 14 a 15 OdpŠk, žádostí dne 19. 2. 2018 a tento nárok může být projednán před soudem. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda řízení vedená pod sp. zn. [REDAKCE] u Obvodního soudu pro Prahu 5 a následující řízení vedené před Obvodním soudem pro Prahu 3 pod sp. zn. [REDAKCE] lze hodnotit jako nepřiměřeně dlouhá, zda byl naplněn odpovědnostní titul ve smyslu § 13 odst. 1 věty 3, OdpŠk a zda soud vydal rozhodnutí v řízení v přiměřené lhůtě. Dále se zabýval otázkou, zda řízení lze posuzovat jako jeden celek a navazující námitkou promlčení vznesenou ze strany žalované, pokud jde o nárok na náhradu nemajetkové újmy z titulu nesprávného úředního postupu v prvním z posuzovaných řízení s ohledem na jeho skončení a následně uplatnění nároku u žalované a žalobou u soudu.
 16. Soud došel k závěru, že námitka promlčení vznesená ze strany žalované, pokud jde o nárok na přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu z titulu nepřiměřené délky řízení vedeného před Obvodním soudem pro Prahu 5 sp. zn. [REDAKCE] je důvodná,

neboť dospěl k závěru, že není dána provázanost řízení uvedených žalobcem a obě řízení posuzoval jako nikoliv jeden celek, ale dvě oddělená řízení za situace, kdy v rámci prvního řízení vedeného před Obvodním soudem pro Prahu 5 se žalobce v rámci restitučních nároků domáhal vydání náhradních pozemků a byl úspěšný pouze co do části. Soud se přiklání k argumentaci žalované, že nelze různá soudní řízení v dané věci brát celkově za jedno soudní řízení a celý restituční proces hodnotit dohromady, neboť je zřejmé, že jednotlivá soudní řízení se zabývala různými právními otázkami, které spolu s restitučním procesem souvisely. Soud připomíná, že řízení vedené před Obvodním soudem pro Prahu 5 skončilo po 11 letech a 6 měsících právní mocí rozhodnutí o odmítnutí dovolání 22. 10. 2016, pokud jde o nárok na náhradu nemajetkové újmy z titulu nepřiměřené délky, tato se promlčuje v 6 měsících dle ustanovení § 32 odst. 3 OdpŠk, když žalobce již právní mocí posledního z rozhodnutí nabyt povědomostí o nemajetkové újmě, případně kdo za ni odpovídá. Žalobce však nevyužil možnosti ihned svůj nárok u žalované uplatnit, vyčkával a nárok uplatnil až se souběžně dalším vedením řízení u Obvodního soudu pro Prahu 3, které dosud aktuálně pravomocně skončeno není a dosud probíhá pod sp. zn. [REDAKCE] a to dne 19. 2. 2018, u soudu pak až 25. 7. 2018. Dle ust. § 32 odst. 3 OdpŠk pak nárok na náhradu zadostiučinění z titulu nepřiměřené délky řízení vedeného pod touto spisovou značkou je promlčen.

17. Nad rámec shora uvedeného soud uvádí, že ve věci i při odlišném právním posouzení námitky promlčení, by neshledal odpovědnostní titul dle ustanovení § 13 OdpŠk, když je zřejmé, že řízení bylo bezprůtahové, jeho celková délka pak byla zapříčiněna enormní právní a skutkovou složitostí věci a počtem stupňů soudní soustavy, které ve věci rozhodovaly. Soud v této souvislosti poukazuje na vývoj judikatury v dané věci, která ovlivnila průběh rozhodování, když samotné řízení bylo komplikováno zpočátku především procesními návrhy účastníků na vstup vedlejších účastníků, případně záměnu, (a to opakovanými) do řízení, taktéž změnami petitu. Ve věci jak bylo již hodnoceno v rámci části o dokazování a skutkových závěrech, byla vydávána mnohá procesní rozhodnutí, soudem I. stupně celkem 20 procesních rozhodnutí o zamítnutí návrhu na předběžné opatření, o vstupu účastníka do řízení, respektive záměnu účastníků, a to opakovaně, o spojení řízení ke společnému projednání, vyloučení k samostatnému projednání, a to opakovaně, o změnách žalobního petitu, o částečném zpětvzetí, řešeny byly vady odvolání, doplnění skutkových tvrzení a důkazů a úprava žalobního petitu, nařízeno předběžné opatření, řízení bylo přerušeno v průběhu řízení, toto rozhodnutí bylo následně měněno, připuštěny změny žalobního petitu a dále rozhodováno o námitkách nedostatku místní příslušnosti, o přiznání znalečného či o opravných rozhodnutích do rozsudku. Ve věci dále byly vydány celkem 3 rozhodnutí soudu odvolacího, taktéž o procesních návrzích. Pokud jde o meritum věci, věc byla komplikována prováděním dokazování, znaleckými posudky, výsledky znalců, listinnými důkazy a především opakovanými změnami žalobních petitů a výměnami či přistoupením účastníků do řízení, ve věci samé pak bylo rozhodováno na 3 stupních soustavy, soudem I. stupně 2x, soudem II. stupně 3x a soudem dovolacím taktéž 3x.
18. Pokud jde o nárok na náhradu přiměřeného zadostiučinění z titulu nesprávného úředního postupu v řízení vedeném před Obvodním soudem pro Prahu 3 pod sp. zn. [REDAKCE] [REDAKCE] soud uvedl, že dosud řízení pravomocně skončeno není, bylo zahájeno žalobou 12. 4. 2016 a do současné doby trvá 3 roky a 3 měsíce, když aktuálně je ve stavu podaného dovolání před Nejvyšším soudem České republiky. Řízení pak je vedeno žalobcem ve shodném procesním postavení proti České republice, Státnímu pozemkovému úřadu, o poskytnutí peněžité náhrady z restitučních nároků. Procesně bylo v řízení dosud rozhodováno o částečném zpětvzetí žaloby, o prodloužení lhůty k vyjádření k žalobě, o návrzích na odklad právní moci a vykonatelnosti, pokud jde o procesní charakter řízení, pokud jde o rozhodnutí ve věci samé, celkově byla vydána

prozatím 2 rozhodnutí na dvou stupních soudní soustavy, aktuálně se vyčkává rozhodnutí dovolacího soudu. Dokazování v předmětném řízení pak je komplikováno listinnými důkazy, zadanými znaleckými posudky a právní složitostí věci. V daném případě soud neshledal odpovědnostní titul spočívající v průtazích soudu či v nepřiměřené délce daného řízení. Z tohoto důvodu soud uvádí, že ani nárok žádaný z titulu nemajetkové újmy nevzal za prokázaný.

19. Pokud jde o nárok na náhradu ušlého zisku, soud konstatuje, že po právní moci posledního rozhodnutí v prvním z namítaných řízení, tedy v řízení vedeném před Obvodním soudem pro Prahu 5 pod sp. zn. [REDAKCE] dne 22. 10. 2016 se žalobce nejpozději dozvěděl o výši škody a kdo za ni odpovídá ve smyslu ustanovení § 30 a 32 odst. 1, OdpŠk. Nárok pak byl uplatněn shodně s ostatními nároky u žalované 19. 2. 2018, s ohledem na běh promlčecích lhůt pak soud neshledává nárok promlčeným. Lze pak dospět k závěru, že povědomost o ušlém zisku měl dokonce žalobce již dříve, když je zřejmé, že nevyčkal pravomocného skončení řízení v první věci a zahájil již 12. 4. 2016 jiný spor u Obvodního soudu pro Prahu 3 o poskytnutí peněžité náhrady. Žalobě totiž bylo vyhověno již 12. 11. 2015, i kdyby soud přihlédl k tomuto datu, s ohledem na uplatněný nárok u žalované 19. 2. 2018, soud nárok na náhradu ušlého zisku promlčeným neshledává.
20. Soud se však zabýval splněním tří kumulativních předpokladů pro náhradu ušlého zisku, a to především existenci odpovědnostního titulu, příčinné souvislosti a vzniku a výše ušlého zisku. S ohledem na skutečnost uvedenou shora soud neshledal důvodnou existenci odpovědnostního titulu, jak již konstatoval shora v rámci hodnocení nároků na náhradu zadostiučinění za nemajetkovou újmu, nad rámec shora uvedeného pak soud uvádí, že neshledal ani příčinnou souvislost a vznik a výši ušlého zisku tak, jak ji žalobce konstruoval. Pouhé zjištění, že pozemky byly převedeny za vyšší cenu, když se mělo jednat o pozemky, které byly dle tvrzení žalobce mu soudem přiznány, následně však nebylo naplněno rozhodnutí soudu v původním řízení vedeném před Obvodním soudem pro Prahu 5 s ohledem na skutečnost, že bylo zjištěno, že pozemky v mezidobu již byly převedeny na jinou osobu, pana Č [REDAKCE] který vedl souběžné řízení, a nejsou tedy aktuálně volné, nemůže naplnit závěr, že žalobci ušel zisk z případného prodeje těchto pozemků v částkách, které dle kupních smluv následně zjistil. V řízení nebylo postaveno na jisto, že by při běžném chodu věci tak, jak žalobce popisoval, tedy při dřívějším rozhodnutí ve věci samé (a to za situace, kdy soud neshledal ve věci odpovědnostní titul, tedy tvrzený nesprávný úřední postup), by se žalobce předmětných pozemků skutečně domohl, tyto na něj byly převedeny a že by je následně zpeněžil. Žalobce neprokázal, kdy by případné řízení dle jeho představ pravomocně skončit mělo, kdy by se pozemků do jeho vlastnictví mělo dostat, a kdy a za jakou cenu by pozemky zpeněžil. Nebylo tedy prokázáno, že při pravidelném běhu věcí, který je vyžadován k prokázání ušlého zisku, by řízení skončilo tak, že právě předmětné pozemky, na něž žalobce poukazoval, by žalobce do vlastnictví nabyt, tyto by byly předmětem prodeje, a to navíc za podmínky, které byly sjednány mezi třetími stranami a které žalobce zjistil pouze náhodně předloženou kupní smlouvou. Z nastíněných skutkových tvrzení pak naopak vyplývá, že žalobce se neztotožnil s nutností podat k Obvodnímu soudu pro Prahu 3 další žalobu na zaplacení peněžité náhrady za v restituci nevydané pozemky, respektive se neztotožnil s rozhodnutím ve věci samé, které výrazně ponížilo částku, kterou touto žalobou požadoval (původně 197 187 557 Kč s příslušenstvím), když žalobci byla přiznána náhrada pouze ve výši 44 083 680 Kč s příslušenstvím, co do zbytku požadovaného nároku byla žaloba zamítnuta. Žalobce již ve svém bodu 5 na straně 7 žaloby proto uvedl, že peněžitá náhrada ani zdaleka neodpovídá tržní hodnotě pozemků, které mohl žalobce získat při správném postupu soudu, a rozdíl mezi hodnotou nepřevedených pozemků v náležitém rozsahu, které na žalobce dle jeho tvrzení měly být převedeny, ale nebyly, a

peněžitou náhradou, která žalobci byla přiznána, je pak dle žalobce konstrukcí ušlého zisku, která žalobci vznikla z důvodu nesprávného úředního postupu soudů. Takto ušlý zisk konstruovat nelze i s ohledem na pochybnosti, které již soud uvedl shora, skutečnosti které nebyly prokázány při pravidelném běhu věcí, a které neopodstatňují důvodnost požadavku na ušlý zisk co do důvodu i co do jeho výše. Ze všech shora uvedených důvodů proto soud žalobu pod výrokem I. v plném rozsahu zamítl co do všech nároků, které byly žalobou žádány, pro jejich řádné neprokázání, případně řádnost vznesené námítky promlčení, jak bylo popsáno shora.

21. Pod výrokem II. soud rozhodoval o náhradě nákladů řízení dle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř., když žalovaná byla ve věci zcela úspěšná, náleží jí proto náhrada nákladů řízení spočívající dle ustanovení § 151 odst. 3 o. s. ř. v náhradě nákladů nezastoupeného účastníka za vyjádření žalované 17. 9. 2018, účast u ústního jednání dne 21. 5. 2019, doplnění dne 25. 7. 2019 a účast u ústního jednání 1. 8. 2019, tedy celkově za 4 úkony a 300 Kč, celkově ve výši 1 200 Kč.
22. Lhůta k plnění ve výroku II. byla stanovena dle ustanovení § 160 odst. 1 o. s. ř., ve lhůtě 3 dnů, když soud neshledal důvod pro stanovení lhůty delší či plnění ve splátkách.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího ve 3 vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout jeho výkon soudem či nařízení exekuce.

Praha 1. srpna 2019

Mgr. Lucie Vítková, v.r.

soudkyně